ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1964

Vyhlásené: 19.09.1964 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

176

VYHLÁŠKA
ministra zahraničných vecí
z 3. augusta 1964
o Európskom dohovore o obchodnej arbitráži

Dňa 21. apríla 1961 bol v Ženeve v mene Československej socialistickej republiky podpísaný s výhradou ratifikácie Európsky dohovor o medzinárodnej obchodnej arbitráži.

Dňa 21. septembra 1963 uvedený Dohovor ratifikoval prezident republiky. Československá ratifikačná listina k Európskemu dohovoru o medzinárodnej obchodnej arbitráži bola uložená 13. októbra 1963 u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov v New Yorku. Na plnenie funkcií uvedených v článku IV Dohovoru bola určená Československá obchodná komora, resp. jej predseda.

Podľa svojho článku X odseku 8 vstúpil Dohovor pre Československú socialistickú republiku v platnosť 11. februára 1964.

Český preklad Dohovoru sa vyhlasuje súčasne.*)

David v. r.

EURÓPSKY DOHOVOR O MEDZINÁRODNEJ OBCHODNEJ ARBITRÁŽI

Podpísaní,

náležite splnomocnení,

ktorí sa zhromaždili pod záštitou Hospodárskej komisie Organizácie Spojených národov pre Európu, a vzali na vedomie, že 10. júna 1958 bol na konferencii Organizácie Spojených národov o medzinárodnej obchodnej arbitráži v New Yorku podpísaný Dohovor o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí,

v snahe podporovať rozvoj európskeho obchodu pokiaľ možno odstraňovaním niektorých ťažkostí, ktoré by mohli brániť organizácii a pôsobeniu medzinárodnej obchodnej arbitráže vo vzťahu medzi fyzickými alebo právnickými osobami rôznych európskych krajín,

dohodli sa na nasledujúcich ustanoveniach:

Článok I
Rozsah Dohovoru

1. Tento Dohovor sa vzťahuje:
   a) na rozhodcovské (arbitrážne) zmluvy uzavreté za účelom urovnania sporov, ktoré vzišli alebo vzídu z vykonávania medzinárodného obchodu medzi fyzickými alebo právnickými osobami, ktoré pri uzavieraní zmluvy mali svoj obvyklý pobyt alebo svoje sídlo v rôznych zmluvných štátoch;
   b) na rozhodcovské konanie a rozhodnutia vydané na základe zmlúv uvedených v odseku 1 písm. a) tohto článku.
2. Pre účely tohto Dohovoru
   a) označenie „rozhodcovská (arbitrážna) zmluva“ znamená buď rozhodcovskú doložku obsiahnutú v zmluve alebo zmluvu o rozhodcovi, pričom zmluva alebo zmluva o rozhodcovi sú podpísané stranami alebo obsiahnuté vo výmene listov, telegramov alebo ďalekopisných oznámení, a vo vzťahoch medzi štátmi, zákony ktorých nevyžadujú, aby rozhodcovská zmluva mala písomnú formu, znamená akúkoľvek dohodu uzavretú formou dovolenou týmito zákonmi;
   b) označenie „arbitráž“ znamená nielen rozhodovanie sporov rozhodcami ustanovenými pre jednotlivo určený prípad (arbitráž ad hoc), ale tiež rozhodovanie stálymi rozhodcovskými inštitúciami;
   c) označenie „sídlo“ znamená miesto, kde je podnik, ktorý uzavrel rozhodcovskú zmluvu.

Článok II
Spôsobilosť právnických osôb verejného práva podrobiť sa arbitráži

1. V prípadoch uvedených v článku I odseku 1 tohto Dohovoru môžu právnické osoby, ktoré sú podľa právneho poriadku pre ne použiteľného považované za „právnické osoby verejného práva“, platne uzavierať rozhodcovské zmluvy.
2. Pri podpise, ratifikácii alebo pristúpení k tomuto Dohovoru môže každý zmluvný štát vyhlásiť, že obmedzuje vyššie uvedenú možnosť za podmienok bližšie uvedených v jeho vyhlásení.

Článok III
Spôsobilosť cudzích štátnych príslušníkov pôsobiť ako rozhodcovia

V arbitráži, na ktorú sa vzťahuje tento Dohovor, môžu byť ako rozhodcovia vymenovaní aj cudzí štátni príslušníci.

Článok IV
Organizácia arbitráže

1. Strany rozhodcovskej zmluvy môžu dojednať

   a) že svoje spory predložia stálej rozhodcovskej inštitúcii; v tomto prípade sa rozhodcovské konanie bude spravovať poriadkom tejto inštitúcie; alebo

   b) že svoje spory predložia na rozhodcovské konanie pre jednotlivý prípad (ad hoc); v tomto prípade budú môcť najmä:

      i) vymenovať rozhodcov alebo určiť postup, podľa ktorého budú rozhodcovia vymenovaní v prípade vzniknutého sporu;

      ii) určiť miesto arbitráže;

      iii) určiť pravidlá konania pre rokovanie rozhodcov.

2. Ak sa strany dohodli, že predložia svoje spory na rozhodnutie rozhodcovskému konaniu ad hoc a ak v lehote 30 dní - počítané od doručenia arbitrážnej žiadosti (žaloby) žalovanej strane - jedna zo strán nevymenuje svojho rozhodcu, bude rozhodca - pokiaľ nie je medzi stranami dohodnuté inak - vymenovaný na žiadosť druhej zo strán predsedom príslušnej obchodnej komory v krajine, v ktorej má strana, ktorá je v omeškaní v okamihu podania arbitrážnej žiadosti, svoj obvyklý pobyt alebo svoje sídlo. Tento odsek sa použije aj pre nahradenie rozhodcov vymenovaných jednou zo strán alebo predsedom vyššie uvedenej obchodnej komory.

3. Ak sa strany dohodli, že predložia svoje spory na rozhodnutie rozhodcovskému konaniu ad hoc, vykonávanému jediným rozhodcom alebo niekoľkými rozhodcami bez toho, že by rozhodcovská zmluva obsahovala také údaje o opatreniach potrebných pre organizáciu rozhodcovského konania, o aké ide v odseku 1 tohto článku, tieto opatrenia urobí rozhodca alebo rozhodcovia, ktorí už boli vymenovaní, pokiaľ sa strany nedohodnú samy na týchto opatreniach a s výhradou prípadu uvedeného v odseku 2. Ak sa strany nedohodnú na vymenovaní jediného rozhodcu alebo ak sa rozhodcovia nedohodnú na opatreniach, ktoré treba vykonať, môže žalobca podľa svojej voľby požiadať o vykonanie týchto opatrení, pokiaľ sa strany zhodli o mieste rozhodcovského konania, buď predsedu príslušnej obchodnej komory v krajine podľa miesta rozhodcovského konania zvoleného stranami, alebo predsedu príslušnej obchodnej komory v krajine, v ktorej má žalovaná strana v okamihu podania arbitrážnej žaloby svoj obvyklý pobyt alebo svoje sídlo. Ak sa strany nedohodli o mieste rozhodcovského konania, žalobca sa môže obrátiť podľa svojej voľby buď na predsedu príslušnej obchodnej komory v krajine, v ktorej má žalovaná strana svoj obvyklý pobyt, bydlisko alebo svoje sídlo, alebo na Osobitný výbor, zloženie a spôsob činnosti ktorého je ustanovený v Prílohe tohto Dohovoru. Ak žalobca nevyužil oprávnenia, poskytnuté mu týmto odsekom, môže tieto oprávnenia využiť žalovaná strana alebo rozhodcovia.

4. Predseda alebo Osobitný výbor môžu po prijatí žiadosti podľa povahy prípadu

   a) vymenovať jediného rozhodcu, predsedajúceho rozhodcu, hlavného rozhodcu alebo tretieho rozhodcu;

   b) nahradiť jedného alebo niekoľkých rozhodcov vymenovaných iným spôsobom, než ktorý je predpísaný v odseku 2 tohto článku;

   c) určiť miesto arbitráže s tým, že rozhodcovia si môžu zvoliť iné miesto arbitráže;

   d) určiť pravidlá konania, ktorými sa majú rozhodcovia spravovať, a to buď priamym ich určením, alebo odkazom na poriadok niektorej stálej rozhodcovskej inštitúcie, ak si rozhodcovia, pri nedostatku dohody medzi stranami, také pravidlá konania neurčili sami.

5. Ak strany dohodli, že predložia svoje spory na rozhodnutie stálej rozhodcovskej inštitúcii bez toho, že by túto inštitúciu vymenovali, a ak sa nemôžu dohodnúť na jej vymenovaní, môže žalobca predložiť žiadosť o takéto vymenovanie spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu odseku 3 tohto článku.

6. Ak rozhodcovská zmluva neobsahuje žiadne údaje o spôsobe rozhodcovského konania (arbitráž pri stálej rozhodcovskej inštitúcii alebo arbitráž ad hoc), ktorému sa strany rozhodli podrobiť svoj spor, a ak sa strany o tejto otázke nedohodnú, má žalobca možnosť použiť v tejto veci postup predvídaný v odseku 3 tohto článku. Predseda príslušnej obchodnej komory alebo

Osobitný výbor môžu buď odkázať strany na niektorú stálu rozhodcovskú inštitúciu, alebo vyzvať strany, aby vymenovali svojich rozhodcov v lehote, ktorú im určí, a aby sa v tej istej lehote dohodli o opatreniach nevyhnutných pre priebeh rozhodcovského konania. V tomto poslednom prípade sa použijú odseky 2, 3 a 4 tohto článku.

7. Ak v lehote 60 dní od okamihu, keď mu bola podaná jedna zo žiadostí uvedených v odsekoch 2, 3, 4, 5 a 6 tohto článku, predseda obchodnej komory, určenej podľa jedného z týchto odsekov, žiadosti nevyhovie, môže sa žiadateľ obrátiť na Osobitný výbor so žiadosťou, aby prevzal výkon funkcií, ktoré neboli splnené.

Článok V

Námietka nepríslušnosti rozhodcu

1. Strana, ktorá chce podať námietku nepríslušnosti rozhodcu, zakladajúcu sa na neexistencii, neplatnosti alebo zániku rozhodcovskej zmluvy, môže tak urobiť počas rozhodcovského konania najneskoršie pri predložení námietok vo veci samej. Námietku nepríslušnosti zakladajúcu sa na tom, že sporná otázka presahuje právomoc rozhodcu, môže podať najneskoršie, len čo sa počas rozhodcovského konania uplatní sporná otázka, prerokúvanie ktorej by prekračovalo právomoc rozhodcu. Rozhodca môže pripustiť uplatnenie námietky nepríslušnosti, ak oneskorenie strán pri uplatnení námietky je spôsobené príčinou, ktorú rozhodca považuje za dostatočnú.
2. Námietky nepríslušnosti uvedené v odseku 1 tohto článku, ktoré by neboli podané v priebehu lehôt podľa tohto odseku 1, nemôžu sa už uplatňovať v ďalšom období rozhodcovského konania, ak ide o námietky, ktoré môžu uplatňovať iba strany samy podľa práva použiteľného rozhodcom, ani sa nemôžu už uplatňovať v neskoršom súdnom konaní vo veci samej alebo vo veci výkonu rozhodcovského rozhodnutia, ak ide o námietky ponechané na vôľu stranám podľa práva určeného podľa kolíznych pravidiel súdu rozhodujúceho vo veci samej alebo vo veci výkonu rozhodcovského výroku. Sudca však môže preskúmať rozhodnutie, ktorým rozhodca zistil oneskorené uplatnenie námietky.
3. S výhradou neskoršieho súdneho preskúmania dovoleného podľa práva prejednávajúceho súdu, rozhodca, o príslušnosti ktorého sú pochybnosti, nemá prestať v rozhodcovskom konaní; je oprávnený rozhodnúť o svojej vlastnej príslušnosti, ako aj o existencii alebo platnosti rozhodcovskej zmluvy alebo zmluvy, súčasťou ktorej je rozhodcovská zmluva.

Článok VI

Súdna príslušnosť

1. Námietku nepríslušnosti súdu, ktorú má uplatniť súd v konaní začatom jednou zo strán arbitrážnej zmluvy a ktorá je založená na skutočnosti, že existuje arbitrážna zmluva, musí pod hrozbou straty práva na túto námietku z dôvodu uplynutia lehoty uplatniť žalovaná strana buď pred uplatnením námietok vo veci samej, alebo najneskoršie súčasne s týmito námietkami podľa toho, či právo štátu, ktorého súd vec prejednáva, považuje námietku nepríslušnosti za otázku konania alebo na otázku týkajúcu sa veci samej.
2. Pri rozhodovaní o existencii alebo o platnosti rozhodcovskej zmluvy súdy zmluvných štátov budú spôsobilosť strán posudzovať podľa práva platného pre tieto strany, a pokiaľ ide o iné otázky, budú postupovať:
   a) podľa práva, ktorému strany podrobili svoju rozhodcovskú zmluvu;
   b) ak nebola o tomto práve urobená žiadna zmienka, podľa práva krajiny, v ktorej sa má vydať rozhodcovské rozhodnutie;
   c) ak nebola urobená zmienka o práve, ktorému strany podrobili svoju zmluvu, a ak v čase, keď otázka bola podaná na súde, nemôže sa predvídať, v ktorej krajine sa má vydať rozhodcovské rozhodnutie, podľa práva použiteľného podľa kolíznych pravidiel prejednávajúceho súdu.

   Súd môže odmietnuť uznanie rozhodcovskej zmluvy, ak podľa práva jeho štátu spor sa nemôže podrobiť rozhodcovskému konaniu.
3. Ak bolo začaté rozhodcovské konanie skôr, než bolo vyvolané akékoľvek súdne konanie, súdy zmluvných štátov, na ktorých bola neskoršie podaná žaloba týkajúca sa tej istej veci medzi tými istými stranami alebo týkajúca sa zistenia neexistencie, neplatnosti alebo zániku rozhodcovskej zmluvy, odložia - pokiaľ tomu nebránia vážne dôvody - rozhodnutie o otázke príslušnosti rozhodcu až do toho času, než bude vydané rozhodcovské rozhodnutie.

4. Žiadosť o povolenie dočasných alebo zabezpečovacích opatrení predložená súdu nesmie sa posudzovať ako nezlučiteľná s rozhodcovskou zmluvou alebo ako predloženie veci súdu na rozhodnutie vo veci samej.

Článok VII

Použiteľné právo

1. Strany podľa svojej vôle môžu určiť právo, ktoré majú rozhodcovia použiť pre rozhodovanie vo veci samej. Ak strany neoznačia použiteľné právo, rozhodcovia použijú právo určené podľa kolízneho pravidla, ktoré budú považovať za primerané v danom prípade. V oboch prípadoch rozhodcovia budú prihliadať na ustanovenia zmluvy a na obchodné zvyklosti.
2. Rozhodcovia budú konať ako sprostredkovatelia dohody medzi stranami, ak to zodpovedá vôli strán a ak to dovoľuje právo, podľa ktorého sa spravuje arbitráž.

Článok VIII

Odôvodnenie rozhodnutia

Predpokladá sa, že strany sa dohodli na tom, že rozhodcovské rozhodnutie musí byť odôvodnené, okrem ak

a) strany výslovne vyhlásia, že rozhodnutie sa nebude odôvodňovať, alebo že
b) sa podrobili rozhodcovskému konaniu, v rámci ktorého nie je obvyklé uvádzať dôvody pre rozhodcovské rozhodnutia, pokiaľ v takom prípade strany alebo jedna z nich nepožiadajú výslovne pred skončením ústneho konania, alebo ak sa ústne konanie neuskutočnilo, potom pred spísaním rozhodnutia, aby dôvody boli uvedené.

Článok IX

Zrušenie rozhodcovského rozhodnutia

1. Zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, ktoré sa spravuje týmto Dohovorom v niektorom zmluvnom štáte nezakladá dôvod pre odmietnutie uznania alebo vykonateľnosti v inom zmluvnom štáte, okrem ak by zrušenie bolo vyslovené v tom štáte, v ktorom rozhodnutie bolo vydané alebo podľa práva ktorého bolo vydané, a to pre niektorý z týchto dôvodov:
   a) strany rozhodcovskej zmluvy boli podľa práva, ktoré sa na ne vzťahuje, nespôsobilé na konanie, alebo spomínaná zmluva nie je platná podľa práva, ktorému strany túto zmluvu podrobili, alebo ak také právo neoznačili, podľa práva štátu, kde rozhodnutie bolo vydané; alebo
   b) strana, ktorá žiada zrušenie, nebola riadne upovedomená o ustanovení rozhodcu alebo o rozhodcovskom konaní alebo nemohla z iných dôvodov sa v konaní vyjadriť;
   c) rozhodnutie sa týka sporu, na ktorý sa nevzťahuje zmluva o rozhodcovi alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo rozhodnutie obsahuje rozhodnutie presahujúce dosah zmluvy o rozhodcovi alebo rozhodcovskej doložky; ak však môžu byť ustanovenia rozhodcovského rozhodnutia o veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od ustanovení o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, prvé z nich môžu zostať nedotknuté, alebo
   d) zloženie rozhodcovského súdu alebo rozhodcovské konanie nebolo v súlade s dojednaním strán, alebo ak nebolo také dojednanie, nebolo v súlade s článkom IV tohto Dohovoru.
2. Vo vzťahoch medzi zmluvnými štátmi, ktoré sú súčasne účastníkmi Newyorského dohovoru o uznaní a výkone cudzích rozhodcovských rozhodnutí z 10. júna 1958, obmedzuje odsek 1 tohto článku použitie článku V odsek 1 písm. e) Newyorského dohovoru iba na zrušovacie dôvody, ktoré tento odsek výslovne uvádza.

Článok X

Záverečné ustanovenia

1. Tento Dohovor je otvorený na podpis alebo prístup štátom, ktoré sú členmi Hospodárskej komisie pre Európu, a štátom, ktoré sú pripustené do Komisie v poradnom postavení podľa odseku 8 mandátu Komisie.

2. Krajiny, ktoré sa môžu zúčastniť niektorej činnosti Hospodárskej komisie pre Európu v súlade s odsekom 11 mandátu Komisie, môžu sa stať zmluvnými stranami tohto Dohovoru prístupom k nemu, až vstúpi v platnosť.
3. Dohovor bude otvorený na podpis do 31. decembra 1961 vrátane. Potom bude otvorený na prístup.
4. Tento Dohovor bude ratifikovaný.
5. Ratifikácia alebo prístup sa vykonajú uložením listiny u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov.
6. Pri podpise, ratifikácii alebo prístupe k tomuto Dohovoru zašlú zmluvné strany generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov zoznam obchodných komôr alebo iných inštitúcií v ich krajine, predsedovia ktorých budú poverení funkciami zverenými článkom IV tohto Dohovoru predsedom príslušných obchodných komôr.
7. Ustanovenia tohto Dohovoru sa nedotýkajú platnosti mnohostranných alebo dvojstranných dohôd týkajúcich sa arbitráže, ktoré zmluvné štáty už uzavreli alebo uzavrú.
8. Tento Dohovor vstúpi v platnosť deväťdesiaty deň po tom, keď päť krajín, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 tohto článku, uloží svoje ratifikačné listiny alebo listiny o prístupe. Pre každú krajinu neskoršie ratifikujúcu tento Dohovor alebo k nemu pristupujúcu, vstúpi tento Dohovor v platnosť deväťdesiaty deň po tom, keď taká krajina uloží svoju ratifikačnú listinu alebo listinu o prístupe.
9. Ktorákoľvek zmluvná strana môže vypovedať tento Dohovor oznámením generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov. Výpoveď nadobudne účinnosť dvanásť mesiacov po dni, keď generálny tajomník dostane oznámenie o výpovedi.
10. Ak po tom, keď tento Dohovor vstúpi v platnosť, sa počet zmluvných strán v dôsledku výpovede zníži na menej ako päť, Dohovor stratí platnosť dátumom účinnosti poslednej výpovede.
11. Generálny tajomník Organizácie Spojených národov bude notifikovať krajinám uvedeným v odseku 1 a krajinám, ktoré sa stali zmluvnými stranami podľa odseku 2 tohto článku,
    a) vyhlásenia urobené podľa článku II odseku 2,
    b) ratifikácie a prístupy podľa odseku 1 a 2 tohto článku,
    c) oznámenia zaslané podľa odseku 6 tohto článku,
    d) dátum vstupu v platnosť tohto Dohovoru podľa odseku 8 tohto článku,
    e) vypovedanie podľa odseku 9 tohto článku,
    f) ukončenie platnosti tohto Dohovoru podľa odseku 10 tohto článku.
12. Po 31. decembri 1961 bude originál tohto Dohovoru uložený u generálneho tajomníka Organizácie Spojených národov, ktorý každej krajine, na ktorú sa vzťahujú odseky 1 a 2 tohto článku, zašle jeho overené odpisy.

Na dôkaz toho podpísaní, súc na to riadne splnomocnení, podpísali tento Dohovor.

Dané v Ženeve 21. apríla 1961 v jednom vyhotovení v ruskom, anglickom a francúzskom jazyku, pričom všetky tri texty sú rovnako platné.

Príloha Dohovoru

1. Osobitný výbor uvedený v článku IV Dohovoru bude zložený z dvoch stálych členov a predsedu. Jedného zo stálych členov budú voliť obchodné komory alebo iné inštitúcie určené podľa článku X odseku 6 Dohovoru zo strany štátov, v ktorých v okamihu, keď Dohovor je otvorený na podpis, sú zriadené národné komitéty Medzinárodnej obchodnej komory a ktoré v okamihu voľby sú účastníkmi Dohovoru. Druhého člena budú voliť obchodné komory alebo iné inštitúcie určené podľa článku X odseku 6 Dohovoru zo strany štátov, v ktorých v okamihu, keď Dohovor je otvorený na podpis, nie sú zriadené národné komitéty Medzinárodnej obchodnej komory a ktoré v okamihu voľby sú účastníkmi Dohovoru.

2. Osoby povolané na výkon funkcie predsedu Osobitného výboru za podmienok ustanovených v odseku 7 budú tiež voliť obchodné komory alebo iné inštitúcie spôsobom ustanoveným v odseku 1 tejto Prílohy.

3. Obchodné komory alebo ostatné inštitúcie uvedené v odseku 1 tejto Prílohy volia súčasne a za rovnakých podmienok ako predsedov a stálych členov, tak aj náhradníkov predsedov a stálych členov Osobitného výboru pre prípad, že predsedovia alebo stáli členovia dočasne nemajú možnosť vykonávať svoje povinnosti. Ak predseda alebo stály člen nemôžu trvale vykonávať svoje povinnosti alebo odstúpia, zvolený náhradník sa stáva predsedom, prípadne stálym členom a skupina obchodných komôr alebo iných inštitúcií, ktorá zvolila náhradníka, ktorý sa stal predsedom alebo stálym členom, zvolí nového náhradníka.

4. Prvé voľby Výboru konajú sa do deväťdesiat dní po uložení piatej ratifikačnej listiny alebo listiny o prístupe. Na týchto voľbách sa môžu zúčastniť aj obchodné komory alebo iné inštitúcie štátov, ktoré podpísali Dohovor, ale ešte sa nestali jeho zmluvnými stranami. Keby sa nedalo pristúpiť k voľbám v uvedenej lehote, používanie odsekov 3 až 7 článku IV Dohovoru sa zastaví až do času, keď sa vykonajú vyššie uvedené voľby.

5. S výhradou ustanovenia odseku 7 budú členovia Osobitného výboru zvolení na obdobie štyroch rokov. Nové voľby sa vykonajú v prvých šiestich mesiacoch štvrtého roku počítané od predchádzajúcich volieb. Keby nová voľba členov Výboru neviedla k výsledku, zostanú predtým zvolení členovia vo svojich funkciách až do zvolenia nových členov.

6. Výsledky volieb členov Osobitného výboru oznámia sa generálnemu tajomníkovi Organizácie Spojených národov, ktorý ich oznámi štátom uvedeným v odseku 1 článku X tohto Dohovoru, ako aj štátom, ktoré sa stanú zmluvnými stranami podľa odseku 2 článku X. Generálny tajomník oznámi týmto krajinám aj prípadné zastavenie účinnosti a opätovné používanie odsekov 3 až 7 článku IV Dohovoru podľa odseku 4 tejto Prílohy.

7. Osoby zvolené predsedom budú vykonávať svoju funkciu striedavo každá počas dvoch rokov. Zverenie funkcie predsedu jednej z dvoch osôb zvolených za podmienok odseku 2 sa vykoná vyžrebovaním pre prvé obdobie dvoch rokov po tom, keď Dohovor vstúpi v platnosť. Predsedníctvo potom pripadne vždy pre obdobie ďalších dvoch rokov osobe zvolenej predsedom zo strany skupiny štátov odlišnej od skupín, ktoré zvolili predsedu, ktorý vykonával svoje funkcie počas bezprostredne predchádzajúceho obdobia dvoch rokov.

8. Žiadosti Osobitnému výboru podľa článku IV odseku 3 až 7 Dohovoru sa podávajú výkonnému sekretárovi Hospodárskej komisie pre Európu. Výkonný sekretár ich odovzdá najprv členovi Osobitného výboru zvolenému inou skupinou krajín než skupinou, ktorá zvolila predsedu vykonávajúceho svoju funkciu v okamihu podania žiadosti. Riešenie navrhnuté členom, na ktorého sa najprv obrátil výkonný sekretár, odovzdá sa prostredníctvom výkonného sekretára druhému členovi Výboru, a ak tento člen bude s riešením súhlasiť, bude sa považovať za rozhodnutie Výboru a takto ho výkonný sekretár oznámi žiadateľovi.

9. Ak obaja členovia Osobitného výboru, na ktorých sa obrátil výkonný sekretár, nebudú sa môcť dohodnúť na riešení písomnou cestou, výkonný sekretár Hospodárskej komisie pre Európu zvolá zasadanie Osobitného výboru do Ženevy, aby sa pokúsil dosiahnuť jednomyseľné rozhodnutie o žiadosti. Ak sa nedosiahne jednomyseľnosť, prijme sa rozhodnutie Výboru väčšinou hlasov a výkonný sekretár ho oznámi žiadateľovi.

10. Výdavky spojené s rokovaním Osobitného výboru v spore, ktorý sa bude spravovať týmto Dohovorom, zaplatí ako preddavok navrhovateľ, ktorý bude oprávnený uplatniť ich ako výdavky konania.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.